

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Quid ex coniugum perfidia colligendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

- ad verecundiam magis destinato paucitas istarum mereatur excusationem, alterum prædictus author exemplum istud narrat. *Pheron Sesostris filius, Ægyptius rex, luminibus orbatus, cum circiter decennium cecitati remedia quæsivisset: tandem oraculo monitus est, ut oculos mulieris urina lauaret, qua alium, quam virum suum, non agnosceret. Quamobrem à regina incipiens, per multas Ægyptias mulieres expertus, ægritudini suæ remedium nullum invenit, nisi per uxoris urinam cuiusdam olitoris, quæ prodigioso experimento, inter Ægyptias, sola casta inventa fuit. Ægyptus non est ubique, dices. Utinam non sint etiam Ægyptiorum mores!*
- XIV. Ob hanc perfidiam, *Perse & Parthi uxores, in secretiorum domus parte à viris semotas habitare volunt, neque in publicum prodire solent: in itinere autem faciendo, curribus velatis utuntur.* Et in commento *Themistocles ad regem Persarum tuto profugit, cum comites Græcam mulierculam ex Ionia se regis cuidam cubiculario adducere assererent. Et Thraces uxores asserunt vehementer. Romani, non solum Julia lege, sed etiam fibula usi sunt; quæ hodieque nonnulli uxores suas sollicitè & serviliter obsecrare dicuntur, in testimonium suæ calamitatis. Qui enim cauet, timet: qui timet, miser est. Miseriam tam malam, cur in bono statu Deus relinquit? aut quantum bonum fides conjugalis, si est perfidia, tantum malum, insidiatur? Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere, aiebant discipuli ad Christum: quid dicit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datur.* Neque verò hoc Sacramentum, ut dixi, singulis necessarium est, sed in aliquibus duntaxat indeterminatis, pro generis humani conservatione. Qui vult uxorem ducere, ducat; sed periculum expectet, quæ sunt huic statui coniuncta, novitque, rosas sine spinis non crescere. Ad fidem tamen & tantum matrimonij bonum conservandum, varia Deus in veteri ac novo Testamento præcepta dedit, varia supplicia proposuit. Hinc & apostolus ait: *Honorabile coniugium, in omnibus, scilicet legitimis, quicumque illi sint, siue senes, siue iuvenes, siue divites, siue pauperes, ut Theophylactus exponit; seu ut alij magis appositè ac genuinè exponunt: in omnibus, id est, in omni honore & honestate coniugij est servanda; ut scilicet fides*

data præstetur, & totus sit immaculatus. Causam subiungit: Fornicatores enim & adulteros (vt reos) iudicabit Deus. Si, vt reos iudicabit, ergo displicent ei. Si displicent, cur esse permittit? Possem dicere, vt iustitiam in illis suam demonstret; vt aliquibus occasionem offerat, cum Apostolis dicendi: *Si ita est causa hominis cum vxore, non expedit nubere.* Sed & alias huius permissionis causas attexam.

Matth. 19. 10.

C A P V T XXXII.

Prima causa, ob quam DEVS tot adulterijs perfidijsq; matrimonia contaminari permittit; scilicet, vt castorum coniugum fides tanto magis elucescat.

Vandoquidem igitur genus humanum matrimonijs propagandum est, statu vtique bono atque honesto, & quidem, ob fidem, vt dictum est, coniugalem bono, atque honesto; cur, in eo statu, tot esse perfidias, & tam crebra committi adulteria finit sapientissimus Mundi Gubernator? Ad hanc quæstionem generatim responderi potest, & peculiariter. Generatim enim idem dici potest de matrimonio, quod de Mundo. Nam cum & Mundum bonum condiderit Deus, tamen in eo morbos, & iniurias, & peccata, & mille alia mala esse permittit, quia ipse bonus est; & voluit, ipsis malis bonosque, tanquam contrarijs, illustrari; naturisque rerum cursum suum relinquere. *Nec tamen hoc diuina bonitati repugnat,* ait S. Thomas, *quod mala esse permittit in rebus ab eo gubernatis. Primò quidem quia providentia non est, naturam gubernatam tollere, sed saluare. Requirit autem hoc perfectio vniuersi, vt sint quedam in quibus malum non possit accidere; quedam verò, qua defectum mali pati possint, secundum suam naturam. Si igitur malum totaliter excluderetur à rebus providentia diuina; non regerentur res secundum earum naturam: quod esset maior defectus, quam tolleretur.* Atque hinc prima & generalis causa responsioque, necessario corollario deducitur.

I.

S. Thom. in
Cōp. Theo-
log. cap. 142.

II.

Idcirco enim prouidus Mundi paterfamilias, tot malos viros, atque tot perfidas esse vxores finit, vt maneat sua natura
Ccc ris in-